

Janusz Podgórski

Władysławowo-Chłapowo, woj. gdańskie. Stanowisko 32

Informator Archeologiczny : badania 20, 71

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko położone jest na północnym skraju wsi Strotin w odległości 30 m na zachód od drogi Konopnica-Osajaków.

Badania koncentrowały się w części mieszkalnej osady. Przebadano obszar o powierzchnię 675 m², na którym odkryto 6 niewielkich rozmiarów jam odpadkowych i 1 obiekt mieszkalny. Zawartość jam odpadkowych stanowiły fragmenty naczyń, polepa, kości zwierzęce, muszle małża rzeczno- i węgiel drzewny. Chata nr 10 o wym. 7,8 x 3,2 m z paleniskiem umieszczonym w centralnej części tego obiektu mieszkalnego, należy do budowli o konstrukcji słupowej. Na obrzeżu chaty odkryto rozmieszczone dość regularnie dołki słupowe o średnicy 18-22 cm, zawierające w swym wnętrzu niki ślady wbitych w gliniaste podłoża słupów konstrukcyjnych. Pozostałości tej drewnianej konstrukcji sięgały do głębokości 105-128 cm. Podczas eksploatacji wnętrza chaty odkryto kilkanaście fragmentów naczyń glinianych, polepę, kości zwierzęce, węgiel drzewny, osłonek z płaskowca, fr. bliżej nieokreślonego przetopionego przedmiotu z brązu oraz szpilę brązową z rozklepaną i zawiniętą w uszko główką. Dno chaty nieregularne sięgało do głębokości 110-150 cm.

Można stwierdzić w jamach odpadkowych i obiekcie mieszkalnym nr 10 znaczną rozbieżność chronologiczną i przynależność kulturową zabytków. Najstarsze formy naczyń można datować na okres halstaacki C, noszą one cechy górnośląsko-małopolskiej grupy kultury łużyckiej sporadycznie w niewielkiej ilości wachodniowielkopolskiej grupy kultury łużyckiej. Natomiast naczynia odkryte w chatce nr 10 noszą cechy późno halstaackiego i wczesnołateńskiego, niektóre z nich reprezentują formy należące do kultury wachodniopomorskiej. Podobne zjawisko zaobserwowano w kilku obiektach mieszkalnych odkrytych w latach ubiegłych.

STRUMIANY, gm. Wieliczka
woj. krakowskie
Stanowisko 4

patrz
okres lateński

TARNÓW
Rynek 5
kamienica

patrz
późne średniowiecze

TARNOWIEC, gm. Tarnów
woj. tarnowskie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich.

TORUŃ
Stanowisko 18

patrz
okres lateński

WŁADYSŁAWOWO-CHEŁAPOWO
woj. gdańskie
Stanowisko 32

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski, Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury łużyckiej z okresu HaC.

Badania o ratowniczym charakterze podjęto w następstwie przypadkowego odkrycia i doraźnych badań ratowniczych, przeprowadzonych w czerwcu 1985 r. Odkryto tu wówczas 4 groby skrzynkowe i pozostałości 4 dalszych grobów, całkowicie zniszczonych.

Cmentarzysko znajduje się na niewielkiej, płaskiej wyniosłości terenu, ok. 750 m na północny wschód od latarni w Rozewiu, po zachodniej stronie szosy Władysławowo-Jastrzębia Góra i prawdopodobnie jest identyczne ze stanowiskiem Rozewie 3, wymienionym w katalogu L. J. Łuki.

Przebadano obszar ok. 3 arów położony po północnej stronie plaży, na którym odkryto 18 grobów i 1 jamę /obiekty nr 3, 10-16, 21-28/. Wskutek prac ziemnych, przeprowadzonych na tym terenie w okresie wojny i później, cmentarzysko uległo dewastacji. Przeważająca ilość grobów, w większości obwarowanych,

została całkowicie zniszczona toteż z przekopywania terenu wykopów uzyskano znacznie większą ilość materiału ceramicznego i kostnego niż z samych grobów. Na uwagę zasługuje mały grób skrzynkowy nr 22, zawierający i zniszczoną popielnicę dwustożkową i grób obwarowany nr 26, z którego wydobyto m.in. fragmenty zdobionych kubków. Łącznie uzyskano stosunkowo dużą ilość materiału ceramicznego, zachowanego ułamkowo /przeważają fragmenty naczyń dwustożkowych, mis i kubków/ i przepalonych kości ludzkich, a także wydobyto fragmenty ozdób brązowych, fragment kołca zapinki żelaznej i fragment szczyptec żelaznych.

Materiał zabytkowy znajduje się w zbiorach Muzeum Archeologicznego w Gdańsku